

Amennyiben csak röviden lehetne írni, akkor annyit érdemes üzeni: „Hála és köszönet ezért a gyűjteményért, Klimó György püspöknek”. Szerencsére különösebb terjedelmi korlátok nincsenek, így aztán hosszabban is érdekes taglalni a Pécsi Püspöki Könyvtár értékeit, amiknek nagy ismerője Dr. Schmelczer-Pohánka Éva, osztályvezető főkönyvtáros (képünkön). Aki könyvet is írt a témakörben, méghozzá hiánypótlót.

Szélesebb, tágasabb térben bizonyosan sokkal impozánsabb benyomást keltene maga az épület, ahol a Pécsi Püspöki Könyvtár székel. De maga, a Szepesy Ignác utca belvárosban pont olyan, mint amilyen. Keskeny, kissé emelkedős, enyhe kanyarral benne. Ezért a félig rejtett oszlopfők sem érvényesülnek igazán. De ez ellen már nincsen mit tenni, ha egyszer ott őrzik az igazi kincseket.

Akadnak dolgok, amiknek nincsen valódi áruk. Sem darabonként, sem tömegében. Bár becsléseket lehetne végezni, ám azok téves utakra vezetnének. Meg sokra sem mennénk vele, ha néhány milliárdról adhatnánk számot. Hiszen olyan kötetek sorakoznak egymás mellett, amik semmiképpen sem hétköznapiak.

– Természetesen nem minden példány egyedi, esetleg máshol is fellelhetőek pont ilyenek, netán ehhez hasonlóak – jelentette ki **Schmelczer-**

Írta:

2014. március 26. szerda, 09:26

Pohánka Éva

, akinél kevesen ismerik jobban az állományt. Hiszen rengeteget foglalkozott velük, tudományos igényességgel, megalapozott történelmi ismeretek birtokában. – Ennek ellenére, a könyvek egyéni leírást igényelnek. Hiszen két közel azonos példány között is akadhat eltérés. Esetleg, a korabeli, benne lévő kézi feljegyzések szintén lényeges támpontot jelenthetnek a feldolgozóknak. Szóval, itt egy kissé más elvek érvényesülnek, mint a modernebb darabok esetében.

Az ódon, vastag falak között tavasszal bizony még hűvös van, ezért elkel a kabát Schmelczer-Pohánka Éva könyvtáron is, a kincsek között

Maga a teljes állomány a Pécsi Tudományegyetem (PTE) Egyetemi

Könyvtár Történelmi Gyűjtemények Osztályának gondozásában működik, annak keretében fogadják az érdeklődőket, kutatókat. De természetesen, bizonyos szempontból városi közkincsről van szó, itt most a szó legszorosabb értelmében véve az értékeket.

– Akadtak a történelemben olyan időszakok, amikor egy kissé háttérbe szorult a püspöki könyvtár – tekintett vissza az időben a szakmai vezető. – De az akkori szellemi vezérek jól tudták, mi a feladatuk egy olyan rendszerben, amikor a vallásosság csak nehezen fért bele a pillanatnyi világképbe. Úgy gondolták, ha bizonyos ideig kissé rejtve maradnak a dolgok, azzal semmilyen szakmai hibát nem követnek el. Mert fordulhat a világ kereke, aztán ismét érdemes lesz felhívni mindenki figyelmét arra, mi is maradt ránk.

– Mindentől függetlenül, a tartalom ismerete nélkül is bátran kijelenthetjük, szép az egész, amit őriznek. Ráadásul itt csak több tízezres nagyságrendről érdemes mindenről megemlékezni. Azaz a minőségi mutatók mellett, a mennyiségi számok sem közömbösek.

– Talán nem túlzás, minden pécsi joggal lehet büszke erre az egészre, amit féltve védünk. Többek között ezt kaptuk örökül az elődeinktől. Ebben a formában, ilyen összeállításban, máshol ezt senki sem találhatja meg. Ezért sem érdemes mindezt forintban kifejezni. Mivel az nem adná híven vissza azt, ami itt sorakozik a termekben, raktárakban.

A hely, ahol nincsen kölcsönzés

Természetesen, ha valakinek szüksége lenne valamelyik kötetre, más egyéb dokumentumra, betekintés céljából, akkor megkaphatja. De csak a kutatóteremben nézegetheti, elemezheti. Az értékálló darabok ugyanis nem kölcsönözhetőek! Sőt, még a fényképezésük, levilágításuk is csak korlátozott keretek között oldható meg. Annak ellenére is, hogy a jelen, meg a jövő az elektronikus világé. Digitális másolatok állományvédelmi okokból is készülnek, főként, ha az adott dokumentum rossz állapota ezt megkívánja. Az eredetit ezután csak akkor adják kézbe, ha kimondottan a dokumentum jellegzetességeit, nem a tartalmát vizsgálja egy szakember, esetleg egy hallgató.

Könyvek a múltból, Klimó György nyomán

Írta:

2014. március 26. szerda, 09:26
